

Sygn. akt VIII U 1674/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu działalności gospodarczej

na skutek odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 maja 2013 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;
2. odstępuje od obciążania ubezpieczonej kosztami zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1674/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 maja 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że L. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresach wskazanych w decyzji podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

W odwołaniu ubezpieczona domagała się zmiany powyższej decyzji. Zakwestionowała ustalenia organu rentowego donośnie okresu od 1 grudnia 2007r. do 28 lutego 2008r., wskazując, iż w tym czasie zatrudniona była na umowę o pracę w dwóch Szkołach Podstawowych nr (...) i 18 w G., a podstawa składek z tych tytułów była wyższa od minimalnego wynagrodzenia. Ponadto, na rozprawach w dniu 17 stycznia i 14 marca 2014r. ubezpieczona wskazała iż w ww. okresie przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z przebyciem zabiegiem operacyjnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu wskazał na poczynione ustalenia faktyczne, wyliczył okresy dobrowolnych zgłoszeń do ubezpieczenia

z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej dokonanych przez odwołującą oraz okresy obowiązkowych zgłoszeń. Wyjaśnił podstawę prawną zaskarżonej decyzji.

Na posiedzeniu Sądu w dniu 13 grudnia 2013r. pełnomocnik ZUS sprecyzował stanowisko w sprawie, wskazując, iż brak jest dowodów zatrudnienia ubezpieczonej w Szkole podstawowej nr (...).

Sąd ustalił co następuje:

L. K. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej w roku 1995 na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr (...). Działalność ta polegała na prowadzeniu pośrednictwa ubezpieczeniowego w zakresie sprzedaży produktów ubezpieczeniowych towarzystwa (...), obecnie (...). Praca polegała na spotykaniu się z klientami w ich domach, w pracy, lub siedzibie towarzystwa w celu doradztwa, zawarcia umowy. Od każdej zawartej umowy odwołującej przysługuje prowizja w niewielkich kwotach, płacona jednak co miesiąc od umów zawartych nawet w latach ubiegłych.

Prowadząc działalność gospodarczą ubezpieczona dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresach od 1 stycznia 1999r. do 20 sierpnia 1999r. od 20 września 1999r. do 19 czerwca 2000r. oraz od 10 lipca 2000r.

Natomiast do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych ubezpieczona została zgłoszona z tytułów zatrudnienia jako pracownik w okresach od 1 sierpnia 200r. 31 grudnia 2004r. (z przerwą w opłacaniu z powodu urlopu bezpłatnego), od 1 września 2006r. do 31 sierpnia 2008r., i z tytułu zatrudnienia w ramach umów zlecenia w okresach od 1 stycznia 2005r. do 30 października 2005r., od 1 września 2008r., do 30 września 2012r.

Po dokonaniu analizy wysokości podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne deklarowanych w dokumentach rozliczeniowych przez ww. płatników składek, ZUS stwierdził, iż w miesiącach sierpień (...), od grudnia 2007r. do lutego 2008r., od września 2008r. do lutego 2009r., maj 2009r., od lipca do września 2009r., od listopada 2009r. do lutego 2012r., od kwietnia 2010r., do listopada 2010r., od stycznia do lutego 2011r., od lutego 2012r. do lutego 2013r. ubezpieczona nie spełniła warunków do wyłączenia z obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Pismem z dnia 10 kwietnia 2013r.m oddział poinformował o nieprawidłowościach w dokumentach ubezpieczeniowych zewidencjonowanych na koncie ZUS. Ubezpieczona w dniu 19 kwietnia 2013r. wystąpiła z wnioskiem o wydanie decyzji o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W dniu 17 maja 2013r. organ wydał zaskarżoną decyzję.

W spornym okresie od grudnia 2007r. do lutego 2008r. ubezpieczona zatrudniona była na podstawie umowy o pracę na stanowisku nauczyciel-bibliotekarz w Szkołach Podstawowych nr (...) i 28 w G.. W SP nr 18 zatrudniona była w wymiarze 10/30 etatu z wynagrodzeniem zasadniczym 481,30 zł. Podstawa wymiaru składek za ubezpieczenia społeczne z tytułu tego zatrudnienia wynosiła za miesiące :

- grudzień 2007r. – 37,86 zł
- styczeń 2008r. – 0 zł
- luty 2008r. – 359,45 zł

Natomiast w SP nr 28 była zatrudniona na umowę o pracę i umowę zlecenia w związku z prowadzeniem kółka teatralnego. Podstawa wymiaru składek z tytułu umowy o pracę wynosiła za miesiące:

- grudzień 2007r. – 35,38 zł,
- styczeń 2008r. – 0,48zł ,

- luty 2008r. – 440,05 zł,

natomiast z tytułu umowy zlecenia za miesiąc grudzień 2007r. wyniosła 144 zł.

W toku sprawy ubezpieczona podniosła, iż w spornym okresie pozostawała na zasiłku chorobowym, nie prowadziła działalności gospodarczej, z powodu powikłań pooperacyjnych w związku z leczeniem szpitalnym w dniach 31 października -1 listopada 2007r. - zabiegiem wycięcia miednicy w Centrum Medycznym (...) w B.. Do lutego 2008r., z powodu dolegliwości bólowych, gorączki, nieprawidłowego gojenia się rany przebywała w domu lecząc się. W tym czasie nie odbywała spotkań z klientami towarzystwa ubezpieczeniowego.

Wskazała również, iż w związku z zaburzeniami depresyjnymi od czerwca 2013r. do nadal pozostaje pod opieką psychiatryczną.

Sąd ustalił, iż odwołującej w spornym okresie wypłacono zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego za okres

od 29 listopada do 29 grudnia 2007r. w wysokości 323,32 zł

od 30 do 31 grudnia 2007r. w wysokości 20,86 zł

od 1 do 11 stycznia 2008r. w wysokości 114,73 zł.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, wyjaśnień odwołującej L. K. (nagranie rozpraw z dnia 9 maja 2014r.- k. 56-58 a.s.), karty informacyjnej z Centrum Medycznego (...) w B. (k. 40 a.s.), zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lek. psychiatrę M. J. z Centrum (...) (k. 51 a.s.), raportów miesięcznych (...) (k. 52-55 a.s.).

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Ubezpieczona na okoliczność leczenia się w okresie od połowy stycznia i w lutym 2008r. nie przedłożyła żadnych dokumentów, gdyż prawdopodobnie z powodu ferii zimowych nie pobierała wówczas zasiłku chorobowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą uregulowany został przepisami ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U z 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, zaś stosownie do treści art. 12 tej ustawy również do ubezpieczenia wypadkowego.

Przymus ubezpieczenia w myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy dotyczy osób prowadzących działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

Zgodnie zaś z art. 12 ust. 1 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Skarżący w spornym okresie prowadził działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz.U. z 2007r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.)

Zgodnie z pojęciem działalności gospodarczej zdefiniowanym w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej działalność gospodarcza w rozumieniu ustawy jest to działalność zarobkowa wymieniona w tych przepisach, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie, okresem ubezpieczenia osób prowadzących działalność gospodarczą jest przypadający w okresie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia okres rzeczywistego prowadzenia tejże działalności (vide: wyrok SN z dnia 14 kwietnia 1999 r., II UKN 570/98, publik. OSNAPiUS z 2000 r. Nr 13, poz. 518; wyrok SN z dnia 31 marca 2000 r., II UKN 257/99, publik. OSNAPiUS z 2001 r. Nr 18 poz. 564). W razie, gdy nie doszło do rozpoczęcia działalności albo wystąpiły przeszkody uniemożliwiające jej prowadzenie, obowiązek ubezpieczenia nie występuje.

Samo pojęcie prowadzenia działalności gospodarczej jest ujmowane szeroko. Mieszczą się w nim nie tylko faktyczne czynności należące do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych. Działalność gospodarcza obejmuje także działania przygotowujące, zdobywanie uprawnień, poszukiwanie klientów, oczekiwanie na kolejne zamówienia. Równoznaczna z prowadzeniem działalności gospodarczej jest gotowość do realizacji zadań objętych zakresem konkretnej działalności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003r., III AUa 1531/03, OSAB 2004/1/51; postanowienie SN z dnia 17 lipca 2003r., II UK 111/03, OSNP 2003/17/1 wkładka).

Należy też zwrócić uwagę, że sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej (zarejestrowanie) ma charakter deklaratoryjny. Istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi

do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być obalone (por. wyrok SN z dnia 14 września 2007r., III UK 35/07, LEX nr 483284, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 marca 2006r., III AUa 2850/04, LEX nr 217125).

„Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności gospodarczej wpisywanej do ewidencji powoduje istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność gospodarcza została podjęta i jest prowadzona aż do czasu jej wykreślenia z ewidencji. "Domniemanie faktyczne ma znaczenie dowodowe i może być obalone, co oznacza, iż czasookres prowadzenia działalności gospodarczej wynikającego z wpisu do ewidencji może być korygowany, lecz czynność ta musi być powiązana z wynikami postępowania dowodowego” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 28 stycznia 2009r., (...) SA/Wa (...), LEX nr 489317).

Zaistnienie przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej musi być rzeczywiste, co oznacza, że ubezpieczonego obciąża obowiązek wykazania wystąpienia okoliczności niezwiązanych z warunkami wykonywania działalności gospodarczej, uniemożliwiających jej faktyczne prowadzenie przez pewien okres czasu. W rezultacie okoliczności takie, jak brak koniunktury i związany z nim przestój, brak zamówień (klientów), ich poszukiwanie, brak płynności finansowej i środków na opłacenie należności podatkowych lub z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, czy też wykonywanie czynności zmierzających do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności bądź zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania nie stanowią przesłanki uzasadniającej uznanie istnienia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej. Oznacza to, że przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej powodująca ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego musi być usprawiedliwiona i udokumentowana (wykazana), a nie uzależniona wyłącznie od woli ubezpieczonego, sprowadzającej się do zamiaru czasowego wyłączenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. Obowiązek ten jest bowiem konsekwencją prawną prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie wpisu do ewidencji, nie ma tu natomiast zależności odwrotnej, z której wynikałoby, że sam zamiar (wola) wyłączenia z przymusu ubezpieczenia społecznego uzasadniać może przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej. O ile więc wola prowadzenia takiej działalności może mieć znaczenie przy ocenie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia jej wykonywania lub definitywnego zaprzestania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05), to rozumowanie także nie może być przenoszone na ocenę zaistnienia okoliczności usprawiedliwiających przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej już po rozpoczęciu jej wykonywania, w szczególności w sytuacji, gdy nie

dokonano zgłoszenia tej przerwy do organu ewidencyjnego. Działalność gospodarcza, której prowadzenie zostało rozpoczęte, stanowi przesłankę podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. W postanowieniu z dnia 17 lipca 2003r., II UK 111/03 Sąd Najwyższy stwierdził, że faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego.

Dopuszczalność przerw w prowadzeniu działalności gospodarczej została usankcjonowana przez ustawodawcę, który ustawą z dnia 10 lipca 2008r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 144, poz. 888), wprowadził zmianę do ustawy - Prawo działalności gospodarczej, dodając po art. 7b nowy art. 7ba dopuszczający zawieszenie bądź późniejsze wznowienie wykonywania działalności gospodarczej (w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej) przez przedsiębiorcę oraz zmianę w art. 13 pkt 4 ustawy o s.u.s.- dodano, że obowiązek ubezpieczenia zgodnie trwa od dnia rozpoczęcia działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zmiany te weszły w życie w dniu 20 września 2008r.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy w zakwestionowanym przez ubezpieczoną okresie od 1 grudnia 2007r. do 28 lutego 2008r. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. W odwołaniu wskazała ona bowiem na istniejące w tym okresie dwa tytuły ubezpieczeniowe z umów o pracę, wykluczające jej zdaniem obowiązek ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a następnie w toku sprawy podniosła zarzut, iż w ww. okresie z powodu niezdolności do pracy nie prowadziła działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1-1a ustawy o s.u.s., osoby prowadzące działalność gospodarczą pozarolniczą, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane tymi ubezpieczeniami z tytułu stosunku pracy, za wyjątkiem przebywania na urlopie bezpłatnym. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów.

Ubezpieczeni, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy (...) w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, określonej w odrębnych przepisach, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu działalności gospodarczej.

Ponadto w myśl art. 9 ust. 2 obowiązującego od 1 stycznia 2005r., osoba wykonująca pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu tej działalności, jeżeli z tytułu wykonywania umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, (...) oraz współpracy przy wykonywaniu tych umów podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od obowiązującej tę osobę najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność. Może ona dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi również z tytułu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodnego wykazały jednoznacznie, iż w spornym okresie podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej z wszystkich tytułów zatrudnienia nie przekroczyła kwoty minimalnego wynagrodzenia, która wynosiła w miesiącu grudniu 2007r. 936 zł (Dz. U. z 2006r. nr 171, poz. 1227), a od stycznia 2008r. - 1126 zł (Dz. U. z 2007r., nr 171, poz.1209).

Sąd nie uwzględnił również zarzutu odwołującej, iż w spornym okresie nie prowadziła działalności gospodarczej z uwagi na stan zdrowia, wobec czego nie podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu z tego tytułu.

Zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, to czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana (a więc także czy zaistniała przerwa w jej prowadzeniu) należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu do ewidencji

nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 r. II UK 133/06; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 29 stycznia 2013r.III AUa 685/12).

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że odwołująca prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr (...).

Zdaniem Sądu w toku procesu nie obaliła ona domniemania, iż jako osoba wpisana do ewidencji prowadziła działalność gospodarczą i nie udowodniła, że w spornym okresie faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej, a to na niej spoczywał ciężar dowodu wykazania istnienia rzeczywistej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej (art. 6 k.c.)

W spornym okresie nie obowiązywały przepisy o zawieszeniu w prowadzeniu działalności gospodarczej, a jedynie o zaprzestaniu jej prowadzenia. Ubezpieczony nie zgłosiła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych przerw w prowadzeniu działalności za sporny okres. Sąd orzekający zgodził się ze stanowiskiem SN zawartym w wyroku z dnia 6 listopada 2008 r. II UK 85/08, iż działalność gospodarcza jest działalnością, z którą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Zatem przedsiębiorca rozpoczynający działalność powinien liczyć się z takim ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności, czy to z powodu braku płynności finansowej, czy też na przykład z powodu choroby i niemożności zastąpienia go w wykonywaniu czynności biznesowych przez współpracownika (pracownika firmy). Skoro nie nastąpiło wykreślenie działalności gospodarczej z ewidencji, to należy domniemywać, że działalność ta była prowadzona, a więc istniał obowiązek zapłaty składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 stycznia 2005 r., I UK 105/04 (OSNP 2005, nr 13, poz. 198), wskazując, że wykreślenie wpisu pozarolniczej działalności gospodarczej z ewidencji lub odnotowanie przerw w jej prowadzeniu powoduje - na stałe lub okresowo - ustanie obowiązku ubezpieczenia, a zgłoszenie faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej tylko w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych może prowadzić do ustania obowiązku ubezpieczenia w przypadku rzeczywistego zaistnienia przerwy w prowadzeniu tej działalności.

Nadto podkreślić należy, iż przeciwko twierdzeniu ubezpieczonej o faktycznym zaprzestaniu wykonywania działalności świadczy fakt, iż w każdym z trzech miesięcy spornych spływały na rachunek skarżącej kwoty pochodzące z prowizji od podpisanych umów ubezpieczeniowych. L. K. nie zgłosiła także po 20 września 2008r. wniosku o zawieszenie działalności gospodarczej, zatem Sąd uznał, iż po jej stronie istniała wola prowadzenia tej działalności, a sama odwołująca pozostawała mimo przejściowych problemów zdrowotnych w gotowości do prowadzenia działalności.

W tym stanie rzeczy – w ocenie Sądu – zaskarżona decyzja z dnia 17 maja 2013r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. obejmująca L. K. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

W punkcie 2 Sąd, na mocy art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania ubezpieczonej kosztami zastępstwa procesowego, z uwagi na trudną sytuację materialną i osobistą odwołującej, na którą składa się kontynuowane od czerwca 2013r. przez odwołującą leczenie i związane z tym koszty, niestabilność osiąganego dochodu oraz koszty utrzymania uczącej się córki. Ponadto charakter dochodzonego przez dowołującą roszczenia, rodzaj sprawy uzasadniał, zdaniem Sądu, subiektywne przekonanie ubezpieczonej o zasadności złożenia odwołania i żądania ochrony prawnej w postępowaniu przed Sądem.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

ZARZĄDZENIE

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek